

Derudover indfører vi en helt ny proces, som betyder, at hvis tiltalespørgsmålet ikke er afgjort 1 år og 6 måneder efter sigtelsestidspunktet, skal anklagemyndigheden underrette sigtede om, hvorpå sagen beror, og om, hvornår man forventer at en afgørelse bliver truffet. Her bliver der så en mulighed for en vis begrænset domstolsprøvelse af den tidsmæssige udstrækning af en sådan sigtelse.

Jeg hørte hr. Naser Khaders indlæg, og vi er jo bekendt med de kritiske bemærkninger, der er kommet fra dommerstanden på det her punkt, men vi har bare syntes, at det var rigtigt at finde en model, hvor den sigtede på en eller anden måde har en mulighed for at få sagen prøvet. Det er jo klart, at i og med at anklagemyndigheden er – om jeg så må sige – den anden part i sagen, kan det jo ikke være anklagemyndigheden, man skal klage til, og derfor har vi altså fundet det mest rigtigt at bede domstolene om at gå ind og vurdere spørgsmålet. Jeg anerkender, at man ud fra større juridiske principper altid kan diskutere, hvor god en model det er, men det er jo for at give den sigtede den mulighed – om jeg så må sige – at lægge pres på anklagemyndigheden og sige, at domstolene altså nu skal ind over det. Det skulle gerne medvirke til at fremme sagen, og det er derfor, vi har valgt den model, fordi begge parter jo har meget stor tillid til, at domstolene forstår at finde den rigtige balancegang.

Som flere har været inde på, er et af de problemer, vi derudover står med i dag, at en person, der ønsker at beskikke en advokat, måske ofte vil vælge en, der ikke har særlig god tid, en såkaldt stjerneadvokat, og der ændres retsplejelovent således, at det kommer til at indgå med større vægt, at sagens fremme altså skal have en stor betydning, således at man altså ikke får adgang til at vælge en advokat, der ikke har tid til at fremme ens sag inden for en overskuelig tidsfrist.

Derudover indeholder lovforslaget som det helt store element spørgsmålet om begrænsning af varigheden af varetægtsfængslinger. Jeg kan jo høre her, at der er bred tilslutning til, at vi prøver at begrænse de langvarige varetægtsfængslinger. Som jeg også hører det, er der med lidt plus og minus også tilslutning til de grænser, som Strafferetsplejeudvalget er nået frem til, og som jeg har valgt at følge, med de frister, der er for, hvor lang tid en varetægtsfængsling kan være.

Jeg vil til bl.a. fru Marlene Harpsøes indlæg sige, at jeg er meget enig med Dansk Folkeparti

i, at det ville være problematisk, hvis der var en absolut tidsfrist, og derfor har jeg også valgt at følge flertallets indstilling og dermed ikke have en absolut tidsfrist. Det er der så andre, der kritiserer her i dag. Men der er altså mulighed for at fravige tidsfristen i de helt alvorlige, særlige sager, hvor man kan sige, at det vil være meget u hensigtsmæssigt at løslade folk.

Jeg kan godt høre, at det, at jeg imødekommer Dansk Folkeparti og er enig med dem, og at jeg har fulgt flertallets og ikke mindretallets indstilling på det punkt, jo er noget af det, andre kritiserer mig for. Jeg er selvfølgelig absolut villig til at diskutere det under udvalgsbehandlingen, men jeg vil sige, at regeringen altså er meget stålsat på, at der bliver nødt til at være en mulighed for at fravige den absolutte tidsfrist. Vi må ikke komme i en situation, hvor man i en meget alvorlig straffesag kan blive løsladt, og hvor man ligefrem kan spekulere i, at hvis man venter x antal uger, så bliver man løsladt, og så har man mulighed for at aftale en forklaring med ens medsammensvorne. Så jeg vil sige, at vi altså lægger os fast på, at der skal være en mulighed for at fravige de absolutte tidsfrister i meget alvorlige tilfælde, hvorved vi også får en længerevarende varetægtsfængsling.

Der er så meget diskussion om, hvordan politiet bruger deres ressourcer, og afslutningsvis vil jeg gerne sige, at jeg selv tror på, at det, at vi ændrer forkyndelsesreglerne, så man nu får en forkyndelse fremsendt pr. anbefalet brev, faktisk er en af de ting, der kan være med til at spare mange ressourcer for politiet. Politiet bruger i dag, hvor de skal forkynde, betydelige ressourcer på forgæves at møde op og ringe på hos folk på deres bopæl uden at finde dem. Der tror jeg selv på, at det nye system med anbefalet brev og underretning af forsvarer er noget af det, der kan medvirke til at gøre politiets arbejde lettere, men også sikre, at de, der skal have forkyndt, også modtager en skrivelse om dette.

Men man kan sige, at hovedformålet med lovforslaget som sagt er at få nedbragt de langvarige sigtelser, få speedet processen op ved domstolene og få taget hul på at få kortet de lange varetægtsfængslinger ned, og det mener jeg lovforslaget her vil gøre.

Hr. Simon Emil Ammitzbøll efterlyste i sit ordførerindlæg statistikker på området om, hvordan det her kommer til at fungere i praksis. Det er jeg villig til at se på, og det kan vi tage en drøftelse af under udvalgsbehandlingen. Så hvis Det Radikale Venstre ønsker, at der bliver en